

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/211/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206142
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8217206142.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobcu: I. M., L.. XX.XX.XXXX, J. XX, XXX XX J., práv. zast. Mgr. Peter Baran, advokát so sídlom Námestie SNP 538/16, 091 01 Stropkov, proti žalovanej: Profi Credit Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 215,75 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á proti žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 30.10.2017 na tunajší súd žalobu proti žalovanej, ktorou sa domáhal zaplata sumy 500,00 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a nároku na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodil tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/181/2014 sa úspešne domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v časti bodu 8. (Dohoda o poskytnutí služby), ods. 8.1. písm. a) zmluvy o revolvingovom úvere, ktorej predmetom dohody medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom mal byť záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/ Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, za odplatu v sume 215,75 Eur. Predmetnej žalobe tunajší súd vyhovel v rozsudku zo dňa 27.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/115/2016 zo dňa 13.10.2016. S poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) si žalobca voči žalovanej uplatňuje v tomto konaní primerané finančné zadostučinenie, ktoré má podľa neho sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu. Keďže žalobca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/181/2014 v spojení s odvolacím konaním na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 19Co/115/2016 úspešne uplatnil svoje práva, požaduje primerané finančné zadostučinenie v sume 500,00 Eur, ktoré podľa názoru žalobcu odráža aj skutočnosť, v akej výške sa žalobkyňa na úkor žalovaného obohatila.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v podaní doručenom súdu dňa 28.02.2018, v ktorom navrhla, aby súd žalobu zamietol. Podľa názoru žalovanej žalobcovi daný nárok nevznikol a neboli preukázané ani skutočnosti, na základe ktorých by takýto nárok mohol uplatňovať. Žalovaná tvrdí, že rozsudok tunajšieho súdu č. k. 3C/181/2014-112 zo dňa 27.01.2016 nie je rozhodnutím o úspešnom uplatnení

porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa. Podľa nej ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia možno prijať záver o porušení práva spotrebiteľa. Žalovaná je toho názoru, že žalobca si mylne zamieňa predchádzajúce úspešné uplatňovanie práv a povinností s tým, že medzi stranami prebehlo konanie o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa tvrdení žalovanej žalobcovi nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Žalovaná je toho názoru, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by sa dalo usudzovať, že ním požadovaný nárok splní funkciu relutárnu, satisfakčnú, sankčnú, či odradzujúcu. Podľa nej neuviedol nič, s čím by sa mala satisfakčná funkcia spájať, ani to, čo by sa malo nahrádzať, aby bola splnená relutárna funkcia. Napokon neuviedol ani to, s akými skutkovými okolnosťami by sa mala spájať sankčná a odradzujúca funkcia primeraného finančného zadosťučinenia. Okrem toho žalovaná namietala, že k uplatneniu tohto nároku žalobca pristúpil so značným časovým odstupom po vydaní rozhodnutí, od ktorých svoj nárok odvodzuje. Žalovaná tiež tvrdila, že žalobca nezdôvodnil výšku požadovaného nároku, keď žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 500,00 Eur.

4. Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi. Na pojednávaní sa nezúčastnila ani jedna zo strán sporu, ani právny zástupca žalovanej. Na pojednávaní bol prítomný len právny zástupca žalobcu. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3C/181/2014 zo dňa 27.01.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/115/2016 zo dňa 13.10.2016, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1Csp/24/2018 zo dňa 28.09.2018, zmluvou/žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru č. 8300050334 zo dňa 28.08.2012, vyjadrením právneho zástupcu žalovaného, oznámením žalobcu a listinným dôkazom o vyhlásení konkurzu na majetok žalobcu uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2OdK/36/2018 zo dňa 07.02.2018, oznámením správcu majetku dlžníka Mgr. Bc. Marka Figuru, ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi.

5. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe, tvrdil, že sú dané predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže žalobca bol ako spotrebiteľ úspešný v konaní, v ktorom uplatňoval svoje práva voči žalovanej ako dodávateľovi. V tejto súvislosti sa odvolal na závery prijaté v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/181/2014. Považoval za primerané priznať žalobcovi finančné zadosťučinenie v sume 500,00 Eur, keďže zákon nestanovuje limity, ani spôsob určenia primeraného finančného zadosťučinenia. Okrem toho poukázal na sankčnú a odradzujúcu funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá by mala odrádzať dodávateľa od porušovania spotrebiteľských práv. Právny zástupca tiež uviedol, že žalobcovi súdne konanie nepridalo na pohode, čo sa odrazilo aj na jeho zdravotnom stave.

6. Súd zistil, že v právnej veci žalobcu proti žalovanej o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky rozhodol tunajší súd rozsudkom č. k. 3C/181/2014-112 zo dňa 27.01.2016 tak, že v prvom výroku určil, že „poplatok 215,75 € za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou“. V druhom výroku - v prevyšujúcej časti nárok žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok v prvom výroku bol potvrdený Krajským súdom v Prešove rozsudkom sp. zn. 19Co/115/2016 zo dňa 13.10.2016. Odvolanie voči výroku, ktorým tunajší súd vylúčil nárok žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia, na samostatné konanie, odmietol. Rozhodnutie vo výroku, ktorým súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2016.

7. Podľa zistení súdu tunajší súd už rozsudkom č. k. 1Csp/24/2018-65 zo dňa 28.09.2018 priznal žalobcovi voči žalovanej primerané finančné zadosťučinenie v sume 261,71 Eur. Rozsudok z dôvodu podaného odvolania nenadobudol dosiaľ právoplatnosť. V danej veci súd vychádzal z úspešnosti žalobcu v spore vedenom proti žalovanej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/180/2014.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých

spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o vyššie citované zákonné ustanovenie, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

10. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva „odradzujúci“). Inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Sankcie za diskriminačné správanie musia byť „účinné, primerané a odradzujúce“ (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/101/2017 zo dňa 7.12.2017).

11. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

12. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je v zákone explicitne definovaná, ale je ponechaná na úvahu súdu, ktorý vyhodnocuje jej primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci.

13. Žalobca požadoval priznanie finančného zadosťučinenia v sume 500,00 Eur, avšak súd považoval za primerané priznať mu z tohto titulu sumu 215,75 Eur, pričom žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Súd mal pri rozhodovaní na zreteli každú z funkcií primeraného finančného zadosťučinenia.

14. Žalobca poukazujúc na § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa svoj nárok založil na úspešnosti v spotrebiteľskom spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/181/2014. Z tohto pohľadu preto nie je rozhodujúce, ako znie výrok rozsudku súdu, ktorým súd vyhovel žalobe spotrebiteľa. Podstatným je, že žalobca bol v spore úspešný už len tým, že požadoval určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, čomu súd vyhovel. Navyše pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia z hľadiska aplikácie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa postačuje, aby spotrebiteľ hoc aj v postavení žalovaného, úspešne uplatnil procesnú obranu voči dodávateľovi.

15. Ako už súd uviedol, tunajší súd v spore žalobcu voči žalovanej rozsudkom č. k. 3C/181/2014-112 zo dňa 27.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/115/2016 zo dňa 13.10.2016 určil, že „poplatok 215,75 € za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou“.

16. Žalovaná vo vyjadrení namietala, že v danom prípade žalobca nepreukázal splnenie predpokladov pre priznanie požadovaného nároku. Naopak, súd je toho názoru, že uplatnenie práva spotrebiteľa, ktorý sa domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorému súd poskytne ochranu, je mimo rámca rozumných pochybností dôkazom toho, že spotrebiteľ dosiahol úspech. V naznačenej súvislosti považuje súd za potrebné dodať, že uzatváranie spotrebiteľských zmlúv je v réžii dodávateľov, keď spotrebiteľ aj za cenu neprijateľných zmluvných podmienok podstúpi diktát zo strany dodávateľa vo forme predpísanej zmluvy v snahe získať úver, ktorý je následne použitý na uspokojenie (v prevažnej väčšine prípadov) základných životných potrieb. Takéto zistenia sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti a nemožno ich ignorovať. V týchto dôvodoch súd vzhladol naplnenie relutárnej a satisfakčnej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia.

17. Okrem toho súd zohľadnil aj sankčnú funkciu, predovšetkým preventívnu zložku priznania finančného zadosťučinenia, aby dodávateľa odradil od obdobných konaní, ktoré by mohli v budúcnosti nastať.

18. Podľa názoru súdu výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, ani zneužitie práva.

19. Súd považuje za legitímne a spravodlivé priznať žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 215,75 Eur, ktorá je matematicky zhodná s tým, o čo žalobcovi žalovaná reálne znížila poskytnutý úver. Totiž žalobca na základe zmluvy č. 8300050334, ktorú uzatvoril so žalovanou dňa 28.08.2012, požadoval úver v sume 1500,00 Eur. Na zmluve je aj uvedený údaj, že úver je poskytnutý v požadovanej výške. Druhá strana zmluvy však obsahuje údaj o poplatku za vyššie spomínanú službu v hodnote 215,75 Eur. Žalobcovi bol napokon skutočne poskytnutý úver v sume 1284,25 Eur, teda reálne znížený o uvedený poplatok.

20. Vychádzajúc z uvedeného sa súd nestotožnil s argumentmi žalovanej o tom, že žalobcovi žiadna ujma nevznikla. V rámci rozhodovania o primeranom finančnom zadosťučinení musí mať súd na zreteli, že ide o kompenzáciu ujmy, ktorá spotrebiteľovi vznikla, a to či už vo forme skutočne utrpenej straty alebo v podobe nepohodlia, úzkosti či neistôt alebo iných podôb ujmy.

21. Ujma, ktorú podľa názoru súdu žalobca utrpel, sa odrazila v jeho majetkovej, aj nemajetkovej sfére (nepohodlie a zhoršený zdravotný stav) a ako taká odôvodňuje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výšku súd odvodil od výšky poplatku, o ktorý žalovaná znížila úver požadovaný žalobcom. V prevyšujúcej časti nad sumu 215,75 Eur súd žalobu zamietol.

22. Podľa názoru súdu pri opodstatnených nárokoch spotrebiteľov nestačí len strohé konštatovanie súdu o porušení práv vyslovením či už bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru alebo určením neprijateľnej zmluvnej podmienky, ale je potrebné tento proces zavŕšiť priznaním aj finančnej kompenzácie odrážajúcej ujmu, ktorú spotrebiteľ utrpel pri súdnej a inej konfrontácii s dodávateľom.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol v konaní úspešný v základe práva, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.